

परिमाणं प्रकृतिद्रव्यं च क्रमेण विधत्ते । “द्वादशारत्नी रशना भवति । द्वादशमासाः संवत्सरः । संवत्सरमेवावरुन्धे । मौञ्जी भवति । उर्वै मुञ्जाः । ऊर्जमेवावरुन्धे” इति । चतुर्विंशतित्यङ्गुलयोऽरत्निः ‘द्वादशारत्नी’प्रमाणेयं अश्वाभिधानी ‘रशना’, कर्त्तव्या । तत्र सङ्ख्यावलान्मासद्वारा संवत्सरप्राप्तिर्भवति । मुञ्जाख्येन त्वणविशेषेण सा रशनानिष्पाद्या । पशुभिर्भक्ष्यत्वान् मुञ्जानामुर्गुपत्वं ॥

(३) अश्वमेधस्य सङ्कल्पकाले नक्षत्रविशेषं विधत्ते । “चित्रा नक्षत्रं भवति । चित्रं वा एतत् कर्म ॥ १ ॥ यदश्वमेधः समृद्धौ” इति । बह्विधानामनुष्ठेयानामिष्टिपशुसोमरूपाणां सङ्गावादश्वमेधकर्मणश्चित्रत्वमतस्तस्य समृद्धार्थं ॥

(४) चित्रानक्षत्रं कालविशेषं विधाय देशविशेषं विधत्ते । “पुण्यनाम देवयजनमध्यवस्यति । पुण्यामेव तेन कीर्त्तिमभिजयति” इति । ‘पुण्यं’ पावनं नामधेयं यस्य श्रवणमात्रेण प्रतीयते तत् ‘पुत्यनाम’, स्थानं पुष्करवनं गौतमवनं वाराणसीकुरुक्षेत्रमित्यादि, तादृशं ‘देवयजन’, देशं चित्रानक्षत्रकाले ‘अध्यवस्यति’ तेन पुण्यां कीर्त्तिं प्राप्नोति ॥

(५) देशकालयोर्विशेषं विधाय ऋत्विगानयने विशेषं विधत्ते । “अपदातीनृत्विजः समावहन्त्यासुब्रह्मण्यायाः । सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ” इति । ये ऋत्विजः स्वस्वगृहे वृताः तान्, ‘ऋत्विजः’, ‘अपदातीनावहन्ति’ पादसञ्चारं निवार्य हस्त्यश्वादीनारोह्य राजपुरुषास्तानृत्विज आनयन्ति । तत्रकालविधिः